

گزارش یک مورد دیابت بی مزه مرکزی گذرا در اثر مصرف نابجای مانیتول

دکتر زهرا حق شناس (استادیار)*، دکتر سید محمد حق شناس (استادیار)**

* بیماریهای کودکان، دانشگاه علوم پزشکی تهران

** گروه بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

دیابت بی مزه مرکزی central diabetes insipidus (AVP) یک سندروم است که به دلیل نارسایی Arginine Vasopressin در تغليظ ادرار ایجاد می شود.

سه علامت اصلی این بیماری عبارتند از:

۱- تولید ادرار رقیق نامتناسب با تحریک اسموتیک

۲- فونکسیون کلیه طبیعی

۳- افزایش اسمولاریتی ادرار بعد از تجویز واژوپرسین

این بیماری می تواند به اشکال گذرا یا دائمی و مادرزادی یا اکتسابی دیده شود.

در این نوشته یک مورد دیابت بی مزه مرکزی گذرا معرفی می شود که در اثر مصرف اشتباہی مانیتول ایجاد شده بود.

مقدمه

۱- تولید ادرار رقیق نامتناسب با تحریک اسموتیک

Absense of intrinsic Renal disease ۲-

۳- افزایش اسمولاریتی ادرار بعد از تجویز واژوپرسین

این بیماری می تواند گذرا یا دائم باشد همینطور مادرزادی یا اکتسابی، نوع اکتسابی در مواردی مثل ترومما، بعد از عمل جراحی مغز، تومورهایی که به ناحیه هیپوفیز آسیب می رسانند، ایسکمی، مرگ مغزی، بیماریهای گرانولوماتوز،

دیابت بی مزه مرکزی central diabetes insipidus یک سندروم پول اوریک است که به دلیل کمبود AVP و نارسایی در تغليظ ادرار ایجاد می شود. این بیماری با ۳ علامت مشخص شناخته می شود.

CTS can مغز و مشاوره جراحی اعصاب ، نرمال گزارش شده بود. آزمایشات روتین نرمال بود. امکان آزمایشات اختصاصی را نداشتیم. بعد از ۴-۵ روز درمان با AVP تدریج نیاز به قطره واژوپرسین کم شد و سپس قطع شد.

عفونتها (TB، سفلیس، آسفالیت ویروسی، منیزیت باکتریال درگیری اتوایمون هیپوفیز، مصرف بعضی داروها مثل متوكسی فلوران در بیهوشی دیده می شد) (۱).

در این مقاله یک مورد دیابت انسپید گذرا معرفی می شود که در اثر مصرف نابجای مانیتول دچار این عارضه شده بود.

بحث

یک پسر ۱۱ ساله سالم به دنبال تروما دچار شکستگی می شود و با یک اشتباه دچار دیابت بی مزه مرکزی گذرا شد. چرا؟

علتهای دیابت بی مزه مرکزی:

- ایدیوپاتیک
- تروما
- بعد از عمل جراحی مغز
- نشو پلاسم (کراتیوفارنثیوم، لغروم، متاستازها و هرگونه تومور هیپوفیز)
- ایسکمی (سندروم شیهان مرگ مغزی)
- گرانولوماتوزها (سارکوئیدوز، هیستیوسیتوز، گرانولوماتوز و گلنر)
- عفونتها (TB) (سفلیس، پلاستومیکوز مغز، آسفالیت ویروسی، منیزیت باکتریال)
- اتوایمون (۱)

در این کودک هیچ کدام از تشخیص افتراقی های دیابت بی مزه مرکزی وجود نداشت. تروما به سر باعث یک پارگی حدود ۱ cm در پوست سر شده بود. GCS کودک قبل و بعد از عمل ۱۵ بود و CT scan مغز نرمال گزارش شد. ایسکمی، هیپوکسیمی، هیپوتانسیون نداشت. مصرف متوكسی فلوران که گاه در بیهوشی استفاده می شد و می تواند چند ساعت پرادراری بددهد را نداشت. به طور کل این دارو متوكسی فلوران در ایران مصرف نمی شود." تنها نکته موجود مصرف gr ۸۰-۱۰۰ مانیتول بود که می تواند برای ایجاد سندروم هیپرتونیک ایجاد کند، چون مانیتول یک مدر اسموتیک می باشد که از لوله های کلیه جذب نمی شود و

گزارش مورد

پسر ۱۱ ساله، سالم بدون سابقه قبلی بیماری، بدن بال تصادف با موتور دچار شکستگی green stick در استخوان تیبیا می شوند و یک زخم حدود ۱ cm روی ناحیه اکسی پوت که در یکی از بیمارستان های تهران زیر بیهوشی شکستگی اصلاح و گچ گرفته می شود. قبل از بیهوشی حدود ۴ ساعت در بیمارستان بوده، سرم دریافت کرده و آماده عمل شده است. در این مدت مشکل نداشت، هوشیار بوده و ۱۵ Glascock Coma Scale (GCS) داشته است. زیر بیهوشی متوجه بی قراری بیمار می شوند برای پیدا کردن علت بی قراری به مثانه دست می زندند، بعلت پر بودن مثانه سوند گذاری می شود و ادرار فراوانی خارج می شود و چون حجم ادرار زیاد، علامت ستوال بود به دنبال علت می گردند و متوجه می شوند که به جای سرم رینگر، 500 cc سرم مانیتول 20% که کاملاً شبیه رینگر بوده است (بر چسب مشابه) استفاده گردیده و تقریباً سرم تمام شده است (۸۰-۱۰۰ gr مانیتول). پر ادراری بیمار با سرم مانیتول توجیه شد و برای جلوگیری از ایجاد دهیدراتاسیون و اختلال آب الکترولیت سرم درمانی دقیق انجام گردید. بعد از گذشت زمانی که انتظار می رفت، مانیتول باید دفع شده باشد هنوز پرادراری ادامه داشت و حتی بدتر هم شد یعنی از ۴۰۰ cc/hr به ۱۰۰۰ cc/hr رسید.

در این زمان قند cr , Bun , K , Na , ph , CA نرمال بود. فقط SG ادرار ۱۰۰۶ ، ۱۰۰۴ گزارش شد که با تشخیص دیابت بی مزه تحت درمان با قطره آرژنین واژوپرسین نازال قرار گرفت و با جواب خیلی خوب به درمان، دیابت بی مزه مرکزی تأیید شد.

در طول زمان قبل از درمان بیمار هوشیار بود حال عمومی خوب بود و بجز مشکل پرادراری مشکل نداشت.

صرف مانیتول و ایجاد سندروم هیپرتونیک بدلیلی باعث مشکل در هیپوفیز خلفی یا ساقه هیپوفیز شده و به طور مثال کاهش حجم سلولهای مغزی یا دهیدراتاسیون سلول و یا خونریزی منطقه‌ای برای ناحیه منجر به central-DI گذرا شده است.

Follow up ۴ ساله در بیمار مشکلی را نشان نمی‌دهد. در ضمن، جستجوی فراوان در مقالات و گزارشها هیچ مورد مشابهی یافت نشد. البته گزارشات فراوان از دیابت انسپید گذرا بعد از صرف داروها وجود داشت. از جمله یک ofloxacin از یک مرد ۲۵ ساله که به دنبال صرف دچار دیابت بی مže گذرا شده بود و بعد از قطع درمان در طی ۳-۴ روز بهبودی ایجاد شد و تست مجدد با دارو باعث بروز دویازه علائم در بیمار شد. در این بیمار ذکری از نوع مرکزی یا کلیوی دیابت بی مže نشده بود (۳).

باعث افزایش اسمولاریتی ادرار و سپس دفع آب و مهار باز جذب سدیم از کلیه می‌شود. نیمه عمر مانیتول در صورت سلامت کلیه حدود 100 min است و در عرض ۱-۳ hr بعد از صرف مانیتول فشار CSF کاهش پیدا می‌کند و ۳-۸ hr فشار CSF را پائین نگه می‌دارد. دفع دارو کلیوی است و ۸۰٪ مانیتول در طی ۳ hr بعد از تزریق وریدی دفع می‌شود (۲).

چون بیمار هیچگونه سابقه central-DI نداشت هیچکدام از تشخیص افتراقی‌های C-DI برایش مطرح نمی‌شد. مثل سابقه عمل جراحی مغز، ترمومایی که باعث کاهش GCS شود، تومور مغز، صرف متوكسی فلوران در بیهوشی، ایسکمی و هیپوکسی، ایست قلبی، شوک، هیستوسیتوز، عفونت ویروسی مغزی، منیزیت باکتریال را نداشت و از طرفی صرف دوز اشتباهی مانیتول و ایجاد یک سندروم هیپرتونیک را داشت. علت central-DI را باید در این رابطه جستجو کنیم.

منابع

1. Alan G Roinson, Joseph G. verbalis , diabetes insipidus in Williams textbook of endocrinology 10 th ed sunders; 2002: 289-300.

2. Edwin K. Jacson osmotic diuretics in GOODMAN and GILLMAN S textbook of pharmacology, 10 th ed. 2002: 767-769.

3. Anil bharan, Hrishikesh kumool. Diabetes insipidus induced by ofloxacin. BMJ volume 323. sep 2001; p 547.